

cílem. Prostě jsi, jste. Tohle je to, co očekávám od lásky mezi dvěma bytostmi, to, co bych pro sebe chtěla, po různých vztahových peripetiích a práci na sobě. A existuje to, od snoubenců, aniž by třeba znali Bubera, slýchám, že takové vztahy žijí. To je pak radost jim žehnat! Myslím, že už docela dobře vnímám, co naopak nehledám, co už bych nemusela zažít, co nechci. Umím to říct. Postavit se za sebe, vážit si sebe. Děti mám, bydlení taky, vím, že se o nás dokážu postarat, tím pádem bych si už na tu zbývající část života přála protějšek, se kterým nám bude společně prostě dobře a budeme rádi spolu, budeme, jak psal Buber, prožívat setkání a setkávání na všech rovinách.

Červen

měsíc hravosti



*Nejsem řekou
tou mocnou přítomností.
A nejsem tím černým dubem
který je ztělesněním trpělivosti.
A nejsem hýlem
který si srdečně užívá krátkého života.
Nejsem ani bahnem, ani skálou, ani pískem
který drží všechno pohromadě.
Ne, nejsem žádnou z těchto smysluplných věcí,
teď ještě ne.*

(MARY OLIVER, BÁSEŇ NEJSEM ŘEKOU,
PŘEKLAD MŮJ VLASTNÍ)